

ת"פ 35194/06/19 - מדינת ישראל נגד פדל ג'ראמנה

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 35194-06-19 מדינת ישראל נ' ג'ראמנה(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופטת רות שפילברג כהן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

פדל ג'ראמנה

הנאשם

גזר-דין

הנאשם הורשע, בהתאם להודאתו ובמסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן מיום 20.11.19, בעבירות של **תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש**, לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, **תקיפת בת זוג**, לפי סעיף 382(ב) לחוק **והיזק לרכוש במזיד** לפי סעיף 452 לחוק.

כתב האישום המתוקן ורקע

1. בהתאם ל**כתב האישום המתוקן**, המתלוננת, גב' עביר ג'ראמנה, הנה אשתו של הנאשם ומתגוררת יחד עמו בכפר אכסאל.

בתאריך 11.6.19, סמוך לשעה 16:00, שעה שהנאשם והמתלוננת נסעו ברכבם לכיוון ביתם באכסאל, החל ביניהם ויכוח על רקע סירובה של המתלוננת לאפשר לו להסתכל בדף ה"פייסבוק" שלה. במהלך הויכוח, עיקם הנאשם את הטלפון הנייד של המתלוננת ושבר אותו בשני צדדיו, והשניים המשיכו בנסיעה לבית.

כאשר הגיעו לבית, המשיכו הנאשם והמתלוננת להתווכח, על רקע חשדו של הנאשם כי המתלוננת בוגדת בו. הנאשם תפס את המתלוננת בצווארה באמצעות ידו, לחץ עליו ודחף אותה, הצמידה לקיר כשהוא מקלל אותה במילים "זונה" ו"אוכלת זין", והכה אותה בסטירות ובאגרופ לפניה. המתלוננת הדפה את הנאשם, בצווארו, וסטרה לו.

הנאשם תפס את המתלוננת והיכה בה עם בקבוק מיץ שהיה בסלון, וכן חנק אותה.

המתלוננת נאבקה בנאשם על-מנת להשתחרר מאחיזתו, אך הנאשם תפס בשערוניה והכה אותה בידיו, בפניה ובכתפה השמאלית.

כתוצאה ממעשי הנאשם, נגרמו למתלוננת סימני חבלה מתחת לעין שמאל, שריטות וסימנים אדומים באזור הצוואר.

באירוע נוסף המתואר בכתב האישום המתוקן, שהתרחש ביום השלישי של צום הרמדאן בשנת 2019, במהלך ויכוח בין הנאשם ובין המתלוננת, זרק הנאשם שרפרף לכיוונה של המתלוננת, אשר פגע בה באזור החזה. המתלוננת זרקה לעבר הנאשם בחזרה את השרפרף אך לא פגעה בו. הנאשם הכה את המתלוננת בסטירות בפניה, וכתוצאה מכך נגרם דימום בשפתי התחתונה של המתלוננת.

באירוע שלישי המתואר בכתב האישום המתוקן, נמסר כי יומיים לאחר האירוע הנ"ל, תקף הנאשם את המתלוננת, בביתם, בכך שסטר לה בפניה.

2. בהתאם להסדר הטיעון שהוצג ביום 20.11.19, הנאשם הודה והורשע בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן, הופנה לקבלת תסקיר שירות המבחן, והצדדים טענו לעונש באופן פתוח.

תסקירי שירות המבחן

3. בעניינו של הנאשם הוגשו שני תסקירים על-ידי שירות המבחן. המלצתו הסופית של שירות המבחן הנה להטיל על הנאשם צו מבחן למשך 12 חודשים, במהלכם ימשיך בהליך הטיפול בו שולב בתקופת הדיון בעניינו, כששירות המבחן מסיק כי הפרוגנוזה לשיקום טובה.

בהתאם לתסקיר מיום 11.3.2020, הנאשם בן 33, נשוי למתלוננת ואב לשתי בנות בגילאים 2 ו-4. סיים 11 שנות לימוד, ולדבריו נשר מהלימודים כדי להשתלב בעבודה, אך רק לאחר שנה השתלב בעבודה בבניין. לאורך השנים התקשה לשמור על יציבות תעסוקתית. כיום אינו עובד אלא נתמך כלכלית באחיו. שוהה כעת במעצר בית מלא בבית קרובו במוקייבלה, עם חלון יציאה יומי.

הנאשם הכיר את המתלוננת בשנת 2013, באמצעות הרשת החברתית "פייסבוק". לאחר שבעה חודשי היכרות נישאו. לבני הזוג שתי בנות המשולבות במסגרות החינוך במקום מגוריהם. המתלוננת כיום בהריון.

משפחת המוצא של הנאשם מונה עשרה אחים ואחיות. אמו של הנאשם נפטרה בשנת 2000 ממחלת הסרטן, ואביו, נשוי בשלישית ומתגורר בג'לאמה, שם התגורר משך השנים, כשהנאשם, אמו ואחיו התגוררו בכפר מוקייבלה בשכירות. לאחר פטירת האם, עבר יחד עם אחיותיו להתגורר עם אחיו הגדולים.

אין לחובת הנאשם הרשעות קודמות, ולחובתו ארבע הרשעות בתחום התעבורה.

הנאשם תיאר את יחסיו עם המתלוננת כתקינים, ותיאר את המתלוננת כאישה טובה ונעימה. הנאשם שלל אירועי אלימות כלפיה בעבר, אולם נמנע ממתן תיאור מפורט בדבר יחסיהם.

הנאשם הודה במיוחס לו, ומסר כי חל בינו ובין המתלוננת ויכוח, לאחר שביקש ממנה כי תציג לו את דף הפייסבוק שלה. לאחר שסירבה, עלה בו החשד כי היא בוגדת בו ונהג כפי שנהג. בבית, המשיכו להתווכח. לדבריו, השתתף באותו היום באירוע משפחתי והיה עייף, ולכן כעס, "התעצבן" והכה את המתלוננת.

הנאשם נמנע מלתת פרטים על אודות האירוע, ולדבריו זו הייתה הפעם הראשונה בה נהג כלפי המתלוננת באלימות.

בהתייחס לאלימות המתוארת באירוע שהתרחש בחג הרמדאן, מסר כי אינו זוכר את הרקע לוויכוח, במהלכו זרק לעברה שרפרף ללא כוונה לפגוע בה.

הנאשם מסר לשירות המבחן כי אינו זוכר מה קרה, כי היה זה השטן שהשפיע עליו לנהוג כפי שנהג, וכי המתלוננת נוהגת לעתים באופן מניפולטיבי, במקום לנהוג באופן רגוע ומכיל כשהוא מתמודד עם משבר וכעס.

הנאשם מסר כי הוא מצר על האירועים, מתקשה עם מיעוט המפגשים עם בנותיו, ומהפגיעה במערכת היחסים שלו עם המתלוננת. נמסר כי הנאשם והמתלוננת ערכו סולחה, ולדברי הנאשם הוא מבקש לקבל כלים יעילים להתמודדות במצבי משבר.

הנאשם מסר בדיקת שתן נקייה.

4. שירות המבחן קיים פגישה עם המתלוננת, בת 31, שאינה עובדת מחוץ למשק הבית, ומצויה בשלבי היריון מתקדמים. לדבריה, מזה שנה וחצי הנאשם חושד בה כי היא מנהלת קשר אינטימי עם אחר, ומדי חודש מתעורר ביניהם ויכוח בנושא זה. המתלוננת מסרה כי הנאשם ביקש ממנה לראות את חשבון הפייסבוק שלה, ומכיוון ששיערה שהדבר קשור לחשדות שלו כלפיה, התעמתה עמו בנושא. המתלוננת תיארה את השתלשלות האירועים כפי שמופיעה בכתב האישום המתוקן.

לדברי המתלוננת אין מדובר באירוע אלימות ראשון, וכי הנאשם נהג לסטור לה בעבר במהלך ויכוחים סוערים, אולם לדבריה כתב האישום המתוקן מתאר אירועים חריגים, במהלכם חשה כי הנאשם איבד שליטה, ולאחר שחששה לחייה, הגישה את התלונה במשטרה. המתלוננת מסרה כי היא זוכה לתמיכה מצד בני משפחתה הגרעינית, וכי כיום היא והנאשם מנהלים קשר חיובי, אולם לדבריה הנאשם זקוק לטיפול בתחום האלימות.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם גדל בתנאים מורכבים, ובדינאמיקה של יחסים שהשפיעה על התפתחותו ועל מישורי חייו השונים, והתבטאה בחוסר יציבות ובמערכת היחסים הנוכחית עם המתלוננת. הנאשם מתקשה בניהול עצמי, ביצירת תקשורת פתוחה, ומערכת היחסים שלו עם המתלוננת מאופיינת בהימנעות, בהשלכת האחריות על המתלוננת, ובעיוותי חשיבה וגישה מצמצמת. הנאשם ניסה להותיר

רושם חיובי ושלל קשיים או מורכבות. להתרשמות שירות המבחן הנאשם נוטה לפעול באופן אימפולסיבי ותוקפני, על-מנת להחזיר לעצמו את תחושת השליטה. הנאשם ביטא מידה של אחריות למעשיו, וביטא אמפתיה למתלוננת והבנה לפגיעה בה, לצד נכונות להשתלבות בהליך טיפולי.

שירות המבחן קבע כי לא ניתן לשלול סיכון במצבו של הנאשם, אולם בשילובו בתכנית טיפול יש כדי לסייע להפחית מרמת הסיכון להישנות ביצוע עבירות דומות בעתיד.

5. **בתסקיר סופי מיום 30.6.20** נמסר כי בתקופת הדחייה שולב הנאשם במרכז למניעת אלימות במשפחה באזור מגוריו. העו"ס המטפלת מסרה כי הנאשם מתאר מערכת יחסים יציבה עם המתלוננת, ולדבריו השניים עורכים מאמצים על-מנת לשקם את יחסיהם לאחר המשבר שחוו, למענם ולמען בנותיהם. הנאשם מגלה פתיחות ללמידה ולשמיעת התייחסות מקצועית ביחס להתנהלותו, מביע מוטיבציה לשינוי הדפוסים בחייו, וכן מבטא מוטיבציה להמשך הטיפול במסגרת המרכז.

גם המתלוננת שולבה בטיפול במרכז, לאחר שפנתה לכך מיוזמתה, ובשיחה עמה היא תיארה שיפור במערכת היחסים שלה עם הנאשם, ולדבריה קיים שינוי ניכר ביחסו של בעלה, והיא תופסת אותו כבן זוג ושותף פעיל בחיי משפחתו.

בפגישה נוספת שקיים שירות המבחן עם הנאשם, התייחס הנאשם בשנית לעבירות, נטל אחריות מלאה על התנהלותו המתוארת בכתב האישום המתוקן. הנאשם מסר כי בתקופה שקדמה לביצוע העבירות חווה משבר זוגי ותעסוקתי, חווה אובדן שליטה והתנהלותו ביטאה הסלמה והתדרדרות נוספת במצבו. הנאשם הביע שביעות רצון מהטיפול ותיאר כי הטיפול יעיל עבורו ומאפשר לו לבחון את התנהלותו ולרכוש כלים להתמודדות אדפטיבית במצבי חיים שונים. לצד זאת ביטא הנאשם קושי מתנאי מעצרו ומהלחץ הכלכלי שחווה המשפחה.

שירות המבחן התרשם כי התייחסותו של הנאשם לעבירה הורחבה, וכי יש ביכולתו להכיר בהתנהלותו. צוין כי הנאשם מפגין שינוי ראשוני בדפוסי חשיבתו כתוצאה מהטיפול, וכי הוא מבטא מוטיבציה אותנטית להמשך בחינת התנהלותו.

לקראת הגשת התסקיר השני שירות המבחן אף קיים שיחה טלפונית עם המתלוננת בה עלה כי חל שיפור משמעותי ביחסיה עם הנאשם, כי השניים מצליחים לתקשר באופן מיטיב יותר, וכי הנאשם מתפקד כבן זוג וכאב מסור. המתלוננת מסרה כי אף הילדים רגועים ובטוחים יותר עם השינוי שחל בהתנהלות הזוגית. המתלוננת החלה טיפול פרטני במסגרת המרכז, ושללה תחושות איום מפני הנאשם.

שירות המבחן המליץ על הטלת צו מבחן למשך 12 חודשים, שיאפשר המשך שילובו של הנאשם בתכנית הטיפולית במרכז למניעת אלימות במשפחה.

טענות לעונש

6. ביום 6.7.20 טענו הצדדים לעונש בפניי. ב"כ המאשימה הגישה טיעוניה בכתב, והשלימה אותם בעל-פה, וב"כ הנאשם טען בעל-פה.

טיעוני ב"כ המאשימה

7. ב"כ המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם בנסיבות ביצוע העבירות נע בין 6 ל-18 חודשי מאסר בפועל, וביקשה מבית-המשפט להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל המצוי במחצית המתחם לו טענה. נטען, כי מעשי הנאשם פגעו בערכים מוגנים של שמירה על התא המשפחתי מפני אלימות פיזית ומילולית, כבודה, חירותה, ושלמות גופה של המתלוננת.

ב"כ המאשימה טענה כי אין מדובר באירוע נקודתי, אלא שהנאשם נהג כלפי המתלוננת באלימות לאורך תקופה, על רקע ויכוחים בין בני הזוג וחשדותיו של הנאשם כי המתלוננת בוגדת בו, אשר הסלימו לתקיפה פיזית ומילולית. מעשי הנאשם אמנם אינם מצביעים על תכנון מוקדם, אולם הנאשם עשה שימוש בכל חפץ הזמין לידו, על מנת לפגוע במתלוננת, חנק אותה באמצעות ידיו, סטר לה, קילל אותה, שבר את הטלפון הנייד שלה, זרק עליה שרפרף ועוד. הנזק שנגרם למתלוננת הנו בדמות חבלות להן גרם, המתועדות בצילומים ובמסמכים רפואיים שהגישה ב"כ המאשימה, אולם נטען כי הנזק עלול היה להיות גדול יותר אלמלא הדפה המתלוננת את הנאשם עת חנק אותה, אז היה עלול הנזק להיות טראגי.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, נמסר כי אמנם הנאשם נעדר הרשעות קודמות, והמלצתו של שירות המבחן בעניינו חיובית אולם השינוי שניכר בהתייחסותו ובנטילת האחריות שלו הנו ראשוני, הוא נמצא בתחילה כמי שמשליך את האחריות על המתלוננת, ונקבע כי קיימים אצלו עיוותי חשיבה וגישה מצמצמת, אף שבתסקיר הנוסף נמסר כי נוטל אחריות מלאה למעשיו.

טיעוני ב"כ הנאשם

8. ב"כ הנאשם טען כי מתחם העונש ההולם נע בין ענישה צופה פני עתיד ובין מאסר לריצוי בעבודות שירות, וביקש מבית-המשפט לאמץ את המלצות שירות המבחן ולהטיל על הנאשם צו מבחן. באשר לנסיבות ביצוע העבירות, נטען כי אף שאין למעט מחומרת האלימות שהנאשם הפנה כלפי המתלוננת, יש להדגיש כי כתב האישום מתאר אלימות הדדית בין בני הזוג.

נטען כי תסקיר שירות המבחן מבטא חרטה ונטילת אחריות מלאה, שיתוף פעולה עם גורמי הטיפול, והבעת רצון אמיתי לשיקום זוגי תוך הירתמות מלאה. שירות המבחן סבור כי מדובר בהליך יעיל לבני הזוג, ומציין כי החלה התקדמות מצדו של הנאשם. עמדת המתלוננת חיובית והיא השתלבה גם בטיפול על מנת לשפר את הקשר הזוגי. הנאשם אדם נורמטיבי ללא עבר פלילי, והוא נעצר לראשונה בחייו במסגרת תיק זה. הנאשם פירט בפני שירות המבחן את הסיבות שהובילו אותו לביצוע העבירות ובהן לחץ במישור הזוגי, התעסוקתי והכלכלי. הנאשם שוהה מזה כשנה בתנאים מגבילים, מקפיד על תנאי השחרור ואינו יוצא לעבוד בפרט בתקופה קשה מהבחינה התעסוקתית כתקופה זו. האינטרס הציבורי מחייב העדפת שיקולי השיקום כדי להביא את יחסי בני הזוג למצב תקין, ולמען שיקום התא המשפחתי.

דברי הנאשם

9. הנאשם מסר כי הוא מתחרט על מעשיו, ונמצא היום במקום אחר. הוא ביקש את רחמי בית המשפט והתחייב שלא לשוב על המעשים.

גם המתלוננת נשאה דברים בבית-המשפט ומסרה כי בני הזוג במצב מצוין ומצפים לילדם השלישי, וכי אין אלימות ביניהם.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

הערכים החברתיים הנפגעים

10. הערכים המוגנים בעבירות אלימות כלפי בת זוג הנם הגנה על שלמות הגוף ושלמות החיים, על ביטחון אישי, האוטונומיה על גוף והכבוד של האדם כאדם וכאישה. כן מגינות העבירות גם על הערך של שלמות התא המשפחתי, ובפרט על זכותה של אישה להיות מוגנת מפני אלימות בן זוגה.

מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות, והם מחייבים ענישה מחמירה. ישנו צורך בהגנה מיוחדת במקרה של עבירות בתא המשפחתי, שכן הן מתרחשות בחדרי חדרים, רחוקות מעיני הרשויות, בשל חוסר הנכונות במקרים רבים של הקורבן לחשוף את העבירות מתוך תלות פיזית, כלכלית, רגשית או מתוך רצון לשמור על התא המשפחתי, המעצימה את המסוכנות במצב זה.

ראו לעניין זה דבריו של כב' השופט י' אלרון, ברע"פ 1884/19 שמריז נ' מדינת ישראל (14.3.19):

"עבירות אלימות במשפחה הן תופעה נפסדת המהווה נגע רע בחברה, ועל רשויות החוק והמשפט לעשות כל שביכולתן כדי להביא למיגור תופעה זו. כפי שכבר ציינתי במקרה אחר שבא לפניי בע"פ 5307/17 חלאג' נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (12.7.2018): 'בית משפט זה חזר ועמד לא אחת על הצורך לנקוט בענישה מחמירה ומרתיעה בגין מעשי אלימות קשים כמעשיו של המערער בפנינו, בפרט במקרים בהם האלימות מופנית נגד נאשים מצד בן זוגם (ראו, למשל, ע"פ 7701/14 אל טייב נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (16.5.2016)). המדובר בתופעה חמורה ורחבת היקף, המחייבת הטלת ענישה מרתיעה, אשר בנוסף יהא בה כדי לשקף את הפגיעה הקשה שחוות נשים ממעשי אלימות המופעלים עליהם מצד בן-זוגם, בסביבה שאמורה להיות סביבתן הבטוחה והמוגנת" (שם, בפסקה 15).

נסיבות הקשורות בביצוע העבירות

11. הנאשם נהג כלפי המתלוננת באלימות בתוקפנות ובבריונות במספר מקרים. באירוע העיקרי המתואר בכתב האישום המתוקן, תוארה אלימות הכוללת שבירת הטלפון הנייד שלה, תפיסתה של המתלוננת בצווארה, דחיפתה והצמדתה לקיר תוך הטחת קללות בה, והכאתה בסטירות ובאגרוף לפניה. כן תוארה כי הנאשם הכה את המתלוננת עם בקבוק וחקק אותה, עד שנאלצה להיאבק בו כדי להשתחרר ממנו, גם אז, תפס בשערותיה והכה אותה בידה, בפניה ובכתפה.

באירוע אחר, גם הוא לאחר ויכוח עם המתלוננת, השליך הנאשם שרפרף לעבר המתלוננת. ובמקרה נוסף, תקף הנאשם את המתלוננת בסטירה לפניה.

בעקבות מעשיו של הנאשם נגרמו למתלוננת חבלות שונות, כשריטות וסימנים בפניה ובצווארה, ודימום בשפתה התחתונה. הוצג תיעוד רפואי לפיו לאחר האירוע העיקרי, פנתה המתלוננת לקבלת טיפול רפואי ולאחר שנבדקה נמצא כי לא נגרמו לה חבלות המצריכות טיפול.

הנזקים הנגרמים ממעשים מסוג המעשים אותם ביצע הנאשם, חורגים מן הנזק הפיזי הישיר להם גרמו, וכרוך בהם נזק נפשי למתלוננת ונזק למערך היחסים הזוגי.

התרשמתי כי מדובר במתלוננת בעלת תושייה, שנאבקה לא פעם בנאשם על מנת להגן על עצמה מפניו. מדבריה בפני שירות המבחן עולה כי המתלוננת סבלה לאורך הזמן מיחס חשדני מצד הנאשם, ומאלימות כלפיה, וסברה כי הנאשם זקוק לטיפול בתחום האלימות הזוגית.

הרקע לאלימות, בהתאם למפורט בכתב האישום וכן על פי המובא בתסקירים, הנו חשדו של הנאשם כי המתלוננת אינה נאמנה לו. מדובר בנתון חמור המגביר מסוכנות, המחייב בדיקה צופת פני עתיד לגבי תפיסותיו של הנאשם, יכולתו לווסת את כעסיו, והסכנה שיפגע במתלוננת שוב.

אף שהאלימות לא גרמה למתלוננת לחבלות גופניות קשות, עולה מהנתונים נזק בלתי זניח לגוף, לתחושת הבטחון ולכבוד העצמי של המתלוננת.

מדיניות הענישה הנוהגת

12. עיון בפסיקה מעלה כי בעבירות אלימות שבוצעו כלפי בת זוג, נגזרו עונשים במנעד רחב, לאחר שכל מקרה נבחן לגופו ובהתאם לנסיבותיו.

ב"כ המאשימה הפנתה לפסקי-הדין הבאים:

א. רע"פ 5434/17 פלוני נ' **מדינת ישראל** (29.11.17), המבקש הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות אלימות ואיומים כלפי בת זוגו במסגרת שבעה אישומים שונים. בית-משפט השלום קבע

מתחם עונש הולם הנע בין מספר חודשי מאסר לבין 18 חודשי מאסר בפועל, בצירוף רכיבי ענישה נוספים, והטיל עליו 10 חודשי מאסר בפועל, מאסר על-תנאי, קנס בסך ₪ 5,000 ופיצוי בסך ₪ 10,000. ערעורו לבית-המשפט המחוזי נדחה, כך גם בקשת רשות ערעור שהגיש.

ב. ע"פ (חי') 11235-06-19 **פלוני נ' מדינת ישראל** (11.7.19), המערער הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של תקיפת בת זוג הגורמת לחבלה של ממש, וניסיון תקיפת בת זוג, כלפי אשתו. **בית-משפט השלום גזר עליו 10 חודשי מאסר בפועל, ומאסר על-תנאי.** הערעור על גזר-הדין הפך תיאורטי לאחר שנשא את כל עונש המאסר שנגזר עליו, ומכל מקום בית-המשפט המחוזי קבע כי יש לדחות את ערעורו על כל חלקיו.

ג. רע"פ 3132/12 **אברהם דוד נ' מדינת ישראל** (22.4.12), הנאשם הורשע על-פי הודאתו בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, איומים וכליאת שווא, ונדון ל-**12 חודשי מאסר בפועל** ומאסר על-תנאי. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

ד. רע"פ 3077/16 **פלוני נ' מדינת ישראל** (2.5.16)-שם המבקש הורשע באלימות זוגית במסגרת אירוע יחיד, בעל מספר שלבים, ונקבע **מתחם עונש הולם הנע בין מאסר לתקופה קצרה הניתן לריצוי בעבודות שירות, לבין 14 חודשי מאסר בפועל.** הוטלו **6 חודשי מאסר בפועל**, בהעדר חרטה ובהתחשב בהעדר עבר פלילי מהעת האחרונה ובנתק ביחסי המבקש עם המתלוננת. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

ה. רע"פ 8279/08 **חג'אזי נ' מדינת ישראל** (5.10.08), המבקש נהג כלפי אשתו באלימות לאורך תקופה של כ-5 חודשים, וכתב האישום תיאר 3 מקרי אלימות. באחד המקרים נפגעה עינה של המתלוננת וראייתה טושטשה. המבקש הודה ונטל אחריות, ותסקיר שירות המבחן המליץ שלא להרשיעו בדין, ולהטיל עליו צו מבחן וצו של"צ. בית-משפט השלום גזר על הנאשם **שנת מאסר בפועל, ומאסרים על-תנאי.** ערעור לבית-המשפט המחוזי ובקשת רשות ערעור לעליון נדחו.

13. ב"כ הנאשם לא הפנה לפסיקה לעניין מדיניות הענישה הנוהגת.

ניתן לעיין בפסקי-הדין הנוספים, שלהלן:

א. רע"פ 6464/18 **פלוני נ' מדינת ישראל** (14.10.18), המבקש, ללא עבר פלילי, הורשע בשלושה אישומים, בעבירות של איומים, הפרת הוראה חוקית ותקיפה חבלנית של בת זוג בסטירה לפניה. נגזרו **חמישה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות**, צו מבחן ועונשים נוספים. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

ב. רע"פ 182/13 **נעם משה נגד מדינת ישראל** (21.1.13), המבקש, נעדר עבר פלילי, הודה והורשע בכתב אישום שכלל **שני אישומים** בעבירות תקיפת בת זוג הגורמת חבלה ממשית, איומים והיזק בזדון לרכוש וכן תקיפה בנסיבות מחמירות של בן משפחה. **בית משפט הטיל עליו 8 חודשי מאסר בפועל**. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה. בקשת רשות הערעור שהוגשה לבית המשפט העליון נדחתה אף היא.

ג. רע"פ 8833/15 **פלוני נגד מדינת ישראל** (23.12.15), המבקש הודה והורשע בעבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג, תקיפה סתם כלפי בת זוג ואיומים. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין **עונש מאסר על תנאי לבין 12 חודשי מאסר בפועל** והטיל עליו 2 מאסרים על תנאי והתחייבות. **בית המשפט המחוזי החמיר את עונשו של המבקש והטיל עליו 7 חודשי מאסר בפועל, בנוסף לכל רכיבי גזר דינו של בית משפט השלום**. בקשת רשות הערעור לבית המשפט העליון נדחתה.

ד. עפ"ג (חי') 27574-02-17 **מדינת ישראל נ' עוביד** (11.5.17), שם המשיב הורשע בעבירות של תקיפת בת זוג ותקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, ובית-משפט השלום הטיל עליו 6 חודשי מאסר על-תנאי, קנס ופיצויים. ערעור המדינה התקבל בהסכמת הצדדים, כך שהוטלו **4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות** ויתר רכיבי הענישה הותרו על כנם.

ה. ת"פ (ק"ג) 54025-09-17 **מדינת ישראל נ' א.א.** (19.11.18), על נאשם בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ואיומים, כלפי בת זוג, הוטלו **מאסר על-תנאי, פיצוי, צו מבחן וצו של"צ**, בהתאם להמלצה שיקומית, **ובחריגה משיקולי שיקום**, ממתחם העונש ההולם שנקבע בין מאסר קצר לריצוי בעבודות שירות ועד ל-15 חודשי מאסר בפועל.

ו. ת"פ (פ"ת) 48414-09-13 **מדינת ישראל נ' א.מ.** (5.1.14), שם הנאשם הורשע בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ואיומים כלפי בת זוג. נקבע מתחם ענישה הולם הנע בין מאסר על-תנאי ל-12 חודשי מאסר בפועל, והוטלו **5 חודשי מאסר בפועל, מאסר על-תנאי, פיצוי וקנס**.

ז. ת"פ (פ"ת) 1637-02-14 **מדינת ישראל נ' סמוליאר** (15.7.14) - שם הנאשם הורשע בעבירה **יחידה** של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש. בית-המשפט קבע **מתחם עונש הולם הנע בין עבודות שירות ובין 18 חודשי מאסר בפועל, והטיל עליו 6 חודשי מאסר בפועל, הופעל עונש של חודשיים מאסר על-תנאי במצטבר, הוטלו מאסר על-תנאי, קנס ופיצוי, וחולטה התחייבות קודמת**.

ח. ת"פ (כ"ס) 35735-06-16 **מדינת ישראל נ' נאשף** (23.5.18), שם הוטלו בגין עבירה יחידה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, **4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, הפעלת מאסר**

על-תנאי אף הוא לריצוי בעבודות שירות, מאסר על-תנאי, פיצוי והפעלת התחייבות כספית.

14. לאור האמור לעיל ובהתחשב בנסיבותיו של מקרה זה, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם לכל עבירות כתב האישום נע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות, לבין 12 חודשי מאסר בפועל.

גזירת עונשו של הנאשם

15. הנאשם, בן 33, אב לשתי פעוטות, ומצפה לבנו השלישי.

הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון, נטל אחריות, ותרם לחיסכון בזמן ציבורי.

אין לנאשם עבר פלילי.

הנאשם שהה במעצר מאחורי סורג ובריח מיום 11.6.19 ועד ליום 1.7.19. מאז, שוחרר בתנאים, ולא נרשמו לחובתו הפרות כלשהן של תנאי השחרור.

הנאשם הופנה לשירות המבחן והוגשו בעניינו שני תסקירים. בתחילת הדרך התרשם שירות המבחן כי הנאשם נוטל אחריות באופן מסויג, אינו מודה באופן מלא במעשים המיוחסים לו, אינו מפנים את הפסול הטמון במעשים, נוקט גישה מצמצמת המשליכה את האחריות על המתלוננת. לצד זאת, הביע הנאשם רצון ומוטיבציה להשתלב בהליך טיפולי, ושירות המבחן המליץ על דחיית הדיון בעניינו.

בתסקיר הסופי צוין כי בתקופת הדחייה שולב הנאשם בהליך טיפולי במרכז למניעת אלימות במשפחה, וגם המתלוננת פנתה מיוזמתה לקבלת טיפול פרטני במרכז. מדיווח הגורם המטפל עלה כי הנאשם מגלה הבנה ראשונית לפסול שבמעשים, נוטל אחריות מלאה על המעשים, וכי מסר שהמעשים בוצעו על רקע לחצים אותם חווה במישור הזוגי, הכלכלי והתעסוקתי. הנאשם הביע חרטה על מעשיו וכן אמפטיה והבנה לפגיעה במתלוננת. הנאשם והמתלוננת הביעו רצון לשפר את הקשר הזוגי, ולהמשיך בטיפול על מנת שהנאשם יוכל לאמץ דרכי התמודדות יעילות במצבי לחץ.

מעמדת המתלוננת כפי שהובאה בתסקירי שירות המבחן עולה כי בתקופת הטיפול חל שיפור במישור היחסים הזוגי, וכי בני הזוג מעוניינים בשיקום הקשר והתא המשפחתי.

שירות המבחן המליץ לבסוף להטיל על הנאשם צו מבחן למשך 12 חודשים במהלכם ימשיך הנאשם בהליך הטיפול בו שולב בתקופת הדיון בעניינו.

16. סברתי, בנסיבות המקרה דנן, כי יש מקום לאמץ את המלצת שירות המבחן בעניינו של הנאשם כלשונו, תוך סטייה ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום. המלצת שירות המבחן מתבססת על ההתרשמות מן הנאשם לאורך תקופה, לאחר שהשתלב בפועל בהליך טיפולי, שיתף פעולה והביע

מוטיבציה בהמשך הטיפול לשם שיפור התנהלותו ויחסיו עם המתלוננת. נוכח עמדת המתלוננת, העובדה שגם היא שולבה בטיפול, לכך שבני הזוג מביעים רצון לשמר את התא המשפחתי ואף מצפים לילדם השלישי, וישנה חשיבות לכך שתתבסס ביניהם תקשורת מקדמת - מצאתי לנכון, כאמור, לסטות ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום, בהטלת צו מבחן לצד עונש מאסר על-תנאי והתחייבות כספית. התרשמתי כי עמדת המתלוננת, מתחילת ההליך, מביעה רצון להתערבות טיפולית, שתביא לשינוי בגישת הנאשם. מבחינה זו, ניתן לומר בזהירות ההליך השיג באופן חלקי את מטרותיו, וכי אכן ניכר שינוי באורחותיו של הנאשם בתא המשפחתי. מצאתי כי במקרה זה מטרות הענישה מצדיקות להימנע מרכיב מעשי מכביד בדמות עבודות שרות או קנס, עקב מצבם הכלכלי הדחוק של הנאשם ושל אשתו ובשל האינטרס הכלכלי שהנו משותף

סוף דבר

17. לאור כל האמור לעיל אני קובעת את עונשו של הנאשם כדלקמן:

א. צו מבחן לתקופה של 12 חודשים, במהלכם יעמוד הנאשם בפיקוח שרות המבחן ויבצע את כל אשר יוטל עליו.

בית המשפט מסביר לנאשם כי במידה ולא ימלא אחר צו זה או יעבור עבירה נוספת יהיה צפוי לעונש על העבירה בגינה הוצא הצו ובית המשפט יוכל לגזור את דינו מחדש.

ב. 5 חודשי מאסר על-תנאי, הנאשם יישא עונש זה אם יעבור במהלך תקופה של 3 שנים מהיום, עבירת אלימות במשפחה, לרבות כלפי בת זוג לשעבר, מסוג עוון או פשע.

ג. הנאשם יתחייב להימנע מביצוע עבירה של אלימות במשפחה, לרבות כלפי בת זוג לשעבר, מסוג עוון או פשע, לתקופה של 3 שנים מהיום. ההתחייבות בסך 3,000 ₪.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, ט"ז אב תש"פ, 06 אוגוסט 2020, במעמד הצדדים.